

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی
شهید صدوقی یزد

۱۳۸۱ / ۸ / ۱۵

پایان نامه جهت اخذ درجه دکترای عمومی

عنوان

بررسی میزان شیوع افسردگی در دانش آموزان
مدارس راهنمایی پسرانه شهر یزد در سال تحصیلی
۱۳۸۰-۸۱

استاد راهنما

آقای دکتر محمدعلی حرازی

استاد مشاور

آقای دکتر علی اکبر توکلی

مشاور آمار

مهندس احمدیه

نگارش

مجید دهقانی - حسین حکیمی

۴۲۰۸۷

شماره ثبت:

سال تحصیلی ۱۳۸۰-۸۱

تقدیم به استاد گرامی جناب آقای دکتر محمدعلی حرازی

که با زحمات بی دریغ خویش مارا در تدوین این پایان نامه
یاری فرمودند و با راهنمایی های خود ما را رهین محبت های
خود نمودند.

تقدیم به استاد ارجمند، جناب آقای دکتر علی اکبر توکلی

که تکارش این سطور جز با مساعدت، راهنمایی ها و الطاف
استادانه و بذرگوارانه اشان امکان پذیر نبود.

تقدیم به استاد گرانقدر، جناب آقای مهندس احمدیه

که تکارش این مجموعه مرهون الطاف بی دریغ ایشان است.

خلاصه

خلاصه

از آنجاکه بیماری افسردگی از اختلالات شایع روانی می‌باشد، لذا بررسی‌های اپیدمیولوژیک این بیماری از اهمیت خاصی برخوردار است. هدف از تحقیق حاضر بررسی شیوع افسردگی در دانش‌آموزان پسر دوره راهنمایی شهر یزد بود که تعیین شیوع افسردگی به عنوان هدف اصلی در نظر گرفته شد. و اهداف فرعی، بررسی شیوع افسردگی در جمعیت فوق بر حسب بعد خانوار، سن و تحصیلات والدین، شغل پدر، شاغل بودن مادر، زندگی با والدین، وضعیت مسکن و وضعیت تحصیلی فرد بود.

برای این منظور بین ۵۳۴ نفر پرسشنامه تست ماریاکواس و اطلاعات شخصی توزیع شد که تمامی این تعداد، دانش‌آموزان ۱۵-۱۲ ساله‌ای بودند که مدارس آنها با استفاده از روش نمونه‌گیری خوش‌های و به صورت تصادفی انتخاب شده بود.

جهت تعیین میزان افسردگی از تست ماریاکواس استفاده گردید که پس از نمره‌گذاری و ثبت در جدول مادر ارزیابی قرار گرفت، بر اساس این تحقیق ۳۱/۵٪ از دانش‌آموزان دارای افسرده‌گی بودند، ۱/۶۰٪ در معرض افسردگی قرار داشتند و فقط ۴/۸٪ افسرده

خلاصه

نیوتند.

از یین متغیرهایی که به عنوان اهداف فرعی مورد بررسی قرار گرفتند، فقط در مورد شغل مادر و معدل سال قبل ارتباط معنی‌دار حاصل شد و در مورد بقیه متغیرها ارتباط معنی‌دار نبود.

در این تحقیق ۳۱/۱٪ از دانش‌آموزانی که مادر آنها خانه‌دار بود افسرده بودند همچنین میانگین معدل افراد سالم از نظر افسردگی، در معرض افسردگی، و افسرده به ترتیب ۵۹/۰۵، ۲۲/۱۷، و ۱۶/۰۵ بود.

فهرست

صفحه

عنوان

* فصل اول: مقدمه و کلیات

۱	- کلیات
۳	- اختلالات خلق
۴	- افسردگی
۱۱	- پیدمیرلوژی
۱۴	- اتیولوژی
۱۷	- سیر و پیش آگهی
۱۸	- تشخیص‌های افتراقی
۱۹	- درمان
۲۰	- بیان مسئله و اهمیت موضوع
۲۲	- مروری بر مطالعات مشابه
۲۵	- اهداف

* فصل دوم: روش‌کار

۲۷	- نوع و روش تحقیق
۲۷	- جامعه مورد بررسی
۲۷	- روش نمونه‌گیری و تعیین حجم نمونه
۲۷	- خصوصیات افراد مورد مطالعه

فهرست

صفحه

عنوان

۲۸	- متغیرها
۲۸	- روش و ابزار اخذ اطلاعات
۲۹	- روش انجام کار
۲۹	- مشکلات اجرای تحقیق

* فصل سوم: نتایج

۳۱	- متن
۳۵	- نمودار شماره ۱
۳۶	- جداول

* فصل چهارم: بحث

۴۷	- بحث و نتیجه‌گیری
۵۰	- پیشنهادها
۵۶	Summary-
۵۸	- منابع و مأخذ

فصل اول

مقدمه و کلیات

کلیات

حدود ۲۵۰۰ سال است که اختلالات خلق خصوصاً فرمهای افسردگی آنها زندگی بشر را متاثر ساخته است. تا آنجا که نه تنها در مدارک طبی قدیم بلکه در آثار هنری همچون داستانها، افسانه‌ها و نقاشیها می‌توان ردی از آنها را باز یافت. به عنوان مثال داستان سأئول و داستان خودکشی آژاکس در الیاد هومر هر دو یک سندروم افسردگی را توصیف کرده‌اند.

بسیاری از آنچه را که امروزه در مورد اختلالات خلق می‌دانیم توسط رومیان و یونانیان قدیم شرح داده شده است. اولین بار افلاطون ۴۵۰ سال قبل از میلاد اصطلاح ملانوکولی را برای توصیف اختلالات افسردگی و مانیا به کار برد. در سال ۱۹۵۴ میلادی ژول بایاژه فرانسوی جنون دو شکلی (folic double form) را که در آن بیمار دچار افسردگی عمیق به حالت بہت زده می‌شود تعریف کرد. امیل کریپلین در ۱۸۹۶ میلادی افسردگی پس از یائسگی و اوخر بزرگسالی را شرح داد که پس از یائسگی در زنان و کهولت در مردان شروع می‌شد، این حالت بعدها به افسردگی رجعتی معروف شد و از آن

به بعد به عنوان یکی از معادلهای اختلالات خلقی شمرده شد.

اختلالات خلقی شامل اختلالات افسردگی، اختلالات دو قطبی و افسردگی همراه

با بیماریهای طبی یا سوء استفاده از الکل و سایر مواد می باشد.^(۱۲)

خلق آدمی ممکن است طبیعی، بالا یا پایین باشد افسردگی، فرورفتن ممتد در خلق

پایین است که با کاهش انرژی و علاقه، احساس گناه، اشکال در تمرکز، بی اشتها بی و افکار

خودکشی نمایان می شود و محدود به زمان و مکان خاصی نیست و واکنشی در برابر

استرس است.

اخیراً اختلالات خلقی در کودکان و نوجوانان بیشتر شناسایی و درمان می شوند.

بچه های کوچک افسرده اغلب نشانهایی بروز می دهند که در سنین بالاتر شیوع کمتری

دارد. این نشانه ها عبارتند از: توهمات شناوری هماهنگ با خلق، شکایات بدنی، ظاهر

غمگین و کناره گیر و عزت نفس پایین. نشانه هایی هم هستند که بدون توجه به سن و

وضعیت رشدی بصورت یکسان در بیماران ظاهر می شود و شامل: افکار خودکشی، خلق

افسرده یا تحریک پذیر، بی خوابی و کاهش توانایی تمرکز می شود.

با این حال مسائل رشد بر ظاهر تمام نشانه ها تاثیر می گذارد. برای مثال، بچه های

کوچک غمگین که به طور مکرر افکار خودکشی را بروز می دهند، عموماً قادر به طرح

نقشه‌ای واقعی برای خودکشی یا تبدیل افکارشان به عمل نیستند. خلق کودکان مخصوصاً در مقابل چندین عامل استرس‌زای اجتماعی نظیر اختلاف خانوادگی مژمن، سوء رفتار و مسامحه و شکستهای تحصیلی آسیب‌پذیر است. اکثر بچه‌های کوچک مبتلا به اختلال افسردگی عمدۀ قبلًا قربانی سوء رفتار یا مسامحه بوده‌اند. کودکان دچار اختلالات افسردگی در محیط‌های مسموم ممکن است با کاهش استرس یا بیرون آمدن از آن محیط نشانه‌های افسردگی‌شان بهبود یابد. وقتی کودک عزیزی را از دست بدهد، داغدیدگی نیز حتی در غیاب اختلال افسردگی غالباً کانون درمان روانپزشکی قرار می‌گیرد.^(۱)

این پژوهش سعی دارد فاکتورهای مؤثر بر میزان شیوع افسردگی را در سطح مدارس راهنمایی پسرانه شهر یزد مورد بررسی قرار دهد تا با ایجاد تغییرات مناسب بتوان زیربنای شخصیتی آینده‌سازان را به نحوه مطلوبتری بناداد.

اختلالات خلقي

مشخصه اختلالات خلقي عبارت است از وجود اختلالی در تنظیم خلق، رفتار و عاطفه. همانطور که گفته شد اختلالات خلقي تقسیم می‌شوند به: ۱- اختلالات افسردگی ۲- اختلالات دو قطبی ۳- افسردگی همرا با بیماری طبی یا سوء استفاده الكل یا سایر مواد. اختلالات افسردگی با فقدان اپیزود مانیا یا هیپومانیا از اختلال دو قطبی افتراق می‌یابند.

افسردگی (Depression)

افسردگی به صورت خلق افسرده به طور روزه‌مره به مدت لاقل دو هفته توصیف می‌شود (جدول الف). مشخصه‌های یک اپیزود بیماری عبارتند از غمگینی (sadness)، بی‌تفاوتبه یا بی‌احساسی (آپاتی)، یا برافروختگی (irritability)، که معمولاً با تغییر در

جدول الف . معیارهای حمله افسردگی عمدی

- (الف) حنقال ۵ تا لز علائم زیر در یک دوره دو هفته‌ی موجود داشته باشند، به طوری که تغییر در کارکرد قبلی فرد نمایانگر وجود آنها باشد؛ حنقال یکی از این علائم (۱) خلق افسرده یا (۲) بی‌علاقگی یا بی‌لذتی باشد
- نکته: علائمی را که به وضوح مربوط به یک بیماری طبی عمومی هستند و هذینها توهمهای نامتناسب با خلق را نباید منظور کرد
- (۱) خلق افسرده در قسمت اعظم روز و تقریباً هر روز، طبق گزارش خود بیمار (مثلًا احساس لنده یا پوچی کند) یا مشاهدات دیگران (مثلًا گریان به نظر برسد). نکته: در اطفال و نوجوانان می‌تواند به صورت خلق برافروخته (irritable) باشد.
 - (۲) کاهش قابل ملاحظه در علاوه یا لذت در تمام یا تقریباً تمام فعالیتها، در قسمت اعظم روز و تقریباً هر روز (طبق گزارش خود بیمار یا مشاهدات دیگران).
 - (۳) کاهش قابل توجه در وزن بدنش می‌آنکه خود فرد رژیم غذایی گرفته باشد، یا افزایش وزن (مثلًا بیش از ۵٪ تغییر وزن در ماه) و یا کاهش یا افزایش لشتها تقریباً هر روز. نکته: در اطفال، نرسیدن به وزن قابل انتظار را باید در نظر گرفت.
 - (۴) بی‌خوابی یا پرخوابی، تقریباً هر روز.
 - (۵) سرآسیمگی یا کتدی روانی- حرکتی، تقریباً هر روز (صرفًا احساس ذهنی یا قراری یا کتدی نباشد، بلکه باید برای دیگران قابل مشاهده باشد).
 - (۶) خستگی یا فقدان کارمایه (انرژی)، تقریباً هر روز.
 - (۷) احساس بی‌ارزشی با احساس گنه شدید یا نامتناسب (که می‌تواند هذینه باشد)، تقریباً هر روز (فرد صرفاً از بابت بیماری‌دون خود احساس گناه نکند یا خود را سرزنش نکنند).
 - (۸) کاهش قدرت تفکر یا تمرکز، یا بالاتصمیمی، تقریباً هر روز (طبق گزارش خود بیمار یا مشاهده دیگران).
 - (۹) افکار عودکننده راجع به مرگ (نه صرفاً ترس از مردن)، افکار مکرر خودکشی بدون داشتن نقشه‌ای خاص، اقلام به خودکشی؛ یا داشتن نقشه‌ای خاص برای دستزدن به خودکشی.
- ب) علائم مزبور جزء معیارهای یک حمله مختلط نباشد
- (پ) این علائم، به لحاظ بالینی، رنج و عنابی چشمگیر یا اختلالی قابل توجه در کارکردهای اجتماعی، شغلی، و سایر حوزه‌های مهم کارکرد ایجاد کرده باشند.
 - (ت) علائم، ناشی از اثرات فیزیولوژیک مستقیم یک ماده (مثل از مولاد سوهمصرف یا از داروها) یا یک بیماری طبی عمومی (مثل کمکاری تیروئید) نباشند.
 - (ث) "ذغالیدگی" (bereavement) توجیه بهتری برای علائم نباشد؛ یعنی به دنبال از دست رفتن یک فرد مورد علاقه، علائم فرد بیش از دو ماه طول بکشند یا اختلال قابل توجهی در کارکرد اشتغال خاطر بیمارگونهای یا بی‌ارزشی، فکر خودکشی، علائم روانپریشانه، یا کتدی روانی- حرکتی وجود داشته باشد.

تعدادی از کارکردهای عصبی - نباتی همراه است از جمله الگوهای خوایدن، اشتها، وزن، کندی یا سراسیمگی حرکتی، خستگی، اشکال در تمرکز و تصمیم‌گیری، احساس شرم یا گناه و افکار مرگ یا مردن. بیماران مبتلا به افسردگی درون زاد در تمام فعالیتهای لذت بخش عمیقاً احساس عدم لذت می‌کنند، سحرخیز هستند، احساس می‌کنند کیفیت حالت خلقی ملالت‌انگیزشان با غمگینی متفاوت است و اغلب متوجه تغییرات روزانه در خلق خود می‌شوند (صبحها بدتر است). در عین حال این خصایص شدید به طور متناقضی پیشگویی کننده پاسخ بهتر به درمان ضدافسردگی است. تقریباً ۱۵٪ از کل جمعیت زمانی در طول زندگی خود یک اپیزود افسردگی عمدی را تجربه می‌کنند، و ۸-۶٪ از تمام بیماران سرپایی درمانگاههای عمومی معیارهای تشخیصی این اختلال را دارند. معهذا، اغلب افسردگی تشخیص داده نمی‌شود و حتی در موارد بیشتری به طور مناسب درمان نمی‌شود اگر پزشکی به وجود حمله افسردگی شک کند، اولین وظیفه او تعیین این مسئله است که آیا افسردگی یک قطبی است یا دو قطبی، یا این‌که در زمرة ۱۰-۱۵٪ از مواردی است که ثانویه به بیماری طبی عمومی یا سوء مصرف مواد می‌باشد. پزشکان همچنین باید خطر خودکشی را با پرسش مستقیم ارزیابی کنند زیرا بیماران اگر مجبور نباشند از صحبت کردن در مورد چنین افکاری اکراه دارند. اگر نقشه‌های اختصاصی برای خودکشی کشف شود، یا عوامل خطر قابل ملاحظه‌ای وجود داشته باشد (مثل سابقه قبلی اقدام به

خودکشی، ناامیدی مفرط، بیماری طبی همزمان، سوء استفاده مواد یا انزوای اجتماعی)، بیمار باید برای مراقبت فوری به متخصص روانپزشکی ارجاع شود. تقریباً ۱۵٪ از بیمارانی که بیماری افسردگیشان درمان نشده باشد، اقدام به خودکشی خواهند کرد، و اکثر این بیماران در طول یک ماه قبل از مرگشان به جستجوی کمک از پزشک برمی آیند.

مطالعه فرهنگ‌های مختلف نشان داده که تظاهرات بیرونی افسردگی مختلف است، اما علائم اصلی مشابه‌اند. بروز افسردگی با افزایش سن، افزایش می‌یابد، بدون توجه به سن، شیوع اختلال در زنان تقریباً دو برابر مردان است. قبل از اعتقاد بر این بود که این تفاوت بروز در دو جنس بازتابی از عوامل اجتماعی - فرهنگی است. اما مطالعات طولی اخیر در مورد دو قلوها نشانده‌نده آن است که در زنان بالغ آسیب‌پذیری نسبت به افسردگی عمدتاً به میزان زیادی منشا و راثتی دارد و اثر عوامل محیطی موقتی بوده و بر شیوع مادام‌العمر تاثیری ندارد ارتباط بین فشار روانی، حوادث منفی زندگی، و شروع حملات افسردگی نامشخص است. مطمئناً حوادث منفی زندگی می‌توان افسردگی را تسريع نموده و در بروز آن سهیم اما خود افسردگی می‌تواند منبع تجارب پرسشار (stressful) باشد.

اختلالات افسردگی یک قطبی معمولاً در اوایل بزرگسالی شروع می‌شود و احتمال عود آنها در طول عمر وجود دارد. بهترین پیشگویی کننده خطر بروز اختلال در آینده، تعداد حملات قبلی است، اما پیش‌بینی، بعد از یک حمله منفرد قابل اعتماد نیست

۵۰٪-۶۰٪ از بیمارانی که اولین حمله را دارند، لااقل یک یا دو حمله بعدی را هم خواهند

داشت. بعضی از بیماران حملات متعددی را تجربه می‌کنند که در طول زمان شدیدتر و

مکررتر می‌شود طول مدت یک حمله درمان نشده به میزان زیادی متفاوت است، در طیفی

از چندماه تا لااقل یک سال. الگوی عود و پیشرفت بالینی در یک حمله ایجاد شده متغیر

است. در تعداد کمی از بیماران شدت حمله افسردگی ممکن است به سمت علائم

روانپریشانه پیشرفت کند. الگوی فصلی افسردگی، که اصطلاحاً اختلال عاطفی

فصلی (seasonal affective disorder) نامیده می‌شود، ممکن است بصورت شروع و

فروکش حمله‌ها در زمانهای قابل پیش‌بینی در طول سال ظاهر شود این اختلال در زنان

شایعتر است و علائمش عبارت است از: بی‌انرژی بودن، خستگی، افزایش وزن و

پرخوابی. شیوع با دور شدن از ناحیه استوایی زمین افزایش می‌یابد و با تغییر

کرونوبیولوژی در معرض نور قرار گرفتن، خلق بهبود می‌یابد.^(۲)

تشخیص اختلال افسردگی عمدۀ کودکان با تظاهرات حاد و بدون نشانه‌های روانی

قبلی آسان است اما در بسیاری از موارد شروع آن تدریجی بوده و در کودکی بروز می‌کند

که سالها دچار مشکلات بیش‌فعالی، اختلال اضطراب جدایی یا نشانه‌های افسردگی

متناوب بوده است.

طبق ملاکهای تشخیصی DSM-IV برای اختلال افسردگی عمدۀ، حداقل باید ۵